

Kære alle sammen

Velkommen til Kolding Lærerkreds generalforsamling 2026.

Vi har jo efterhånden været til generalforsamling mange gange her på Munkensdam Gymnasium. Vi i Kolding Lærerkreds er utroligt glade for, at vi år efter år kan mønstre så mange medlemmer til vores generalforsamling. Det er der ikke ret mange kredse der kan bryste sig med. Så lad os lige give os selv en klapsalve for det. De næste timer skal vi være i hinandens selskab, og vi skal igennem dagsordens punkter.

Der er altså rigeligt at komme i gang med, så lad os komme ud over stepperne.

Lad mig starte med

OK 26

Jeg vil fokusere på den kommunale aftale, da vi i Kolding Lærerkreds ikke har medlemmer, der er omfattet af den statslige- eller regionale overenskomst.

Jeg ved fra formanden i Danmarks Lærerforening Gordon Ørskov, at der har været tale om virkelig hårde forhandlinger.

Ikke alene blev vi mødt af krav fra arbejdsgiversiden – altså KL. Vi har ligeledes indenfor vores eget forhandlingsfællesskab haft ret forskellige ønsker. Det er derfor positivt, at fællesskabet på trods af disse udfordringer har tilvejebragt et fælles resultat.

Der er bestemt også mangler i resultatet ud fra mit synspunkt, men lad mig starte med lige kort at opridse enkelte dele af resultaterne på den kommunale aftale.

Aftalen har en samlet økonomisk ramme på 9,2 procent samt en teknisk korrektion på 0,2 procent, hvilket samlet set giver 9,4 procent. De generelle lønstigninger er 6,27 procent. Dertil kommer organisationsmidler på 2 procent der ligeledes skal forhandles. Jeg har en forventning om, at en stor del af dette også vil gå til løn.

Barnets 0. og 3. sygedag betyder, at forældre fremover kan være hjemme med barnet på hjemkaldelsesdagen og tre dage derefter.

Med hensyn til fritvalgsordningen, så blev det til én fritvalgsdag for alle, der ikke har børneomsorgsdage eller seniordage – det vil dække omkring 60 % af medarbejderne i kommunerne. Desværre blev der ikke suppleret med seniordage som i det statslige forlig. Det ville KL ikke være med til, fordi der i dag er flere seniordage på det kommunale område end i staten.

Hvis jeg kigger på disse resultater, ligger de så i tråd med de overenskomstkrav som medlemmerne af Danmarks Lærereforening prioriterede forud for forhandlingerne?

Svaret må være både ja og nej. At der skulle prioriteres en reallønsfremgang, var også et krav fra medlemmerne. Ligeledes var det væsentligt, at der kom resultater på arbejdsmiljøet. Det lykkedes også – om end ikke i helt samme grad, hvilket bliver noget tydeligere senere i denne mundtlige beretning. Det er fint med udvidelsen af barnets sygedag, men det blev dog ikke en

rettighed, som medlemmerne ønskede. Nu må vi så se, hvorledes det bliver håndteret at arbejdsgiverne, og der er heldigvis en klar fælles holdning i forhandlingsfællesskabet til, at hvis arbejdsgiverne mere eller mindre konsekvent modarbejder dette under henvisning til, at det ikke er foreneligt med arbejdspladsens drift, ja – så løfter vi sagen.

Fritvalgsordningen, der giver en fritvalgsdag, taler ligeledes på en måde ind i en fleksibilitet, der kan forbedre arbejdsmiljøet. Men men men.. der er ret tydelige mangler i forhold til at tilgodese de ønsker, som Danmarks Lærerforening kom med i forhold til et bedre arbejdsmiljø. Blandt andet var der ikke de ønskede resultater i forhold til flere seniordage. KL modsatte sig ikke overraskende dette, da de peger på, at det vil nedsætte arbejdsudbuddet. Altså at der i en periode med mangel på arbejdskraft ikke kan tildeles ”ekstra fridage”.

Som I ved, så har vores argument været, at hvis ikke der er ordentlige seniorordninger, ja – så kan vi ikke holde på seniorerne, og så formindskes arbejdsudbuddet betragteligt. Men hvorfor går KL så med til fritvalgsdagen for mellemgruppen, der ikke har omsorgsdage eller seniordage? Det tror jeg, de gør af to årsager. For det første, så vil store dele af mellemgruppen kapitalisere fridagen, og derved er der ingen nedgang i arbejdsudbuddet. Derudover så kan kommunerne nu kigge på de ordninger for frihed de igennem tiden har indskrevet som personalegoder, og fjerne dem – for nu har vi jo fået goderne i fritvalgsordningen – nu bare selvbetalt med OK-midler.

Som I nok kan høre, så er jeg på ingen måde fan af vandringen mod fritvalgsordninger. Jeg er også formand for Fagbevægelsens Hovedorganisation i Kolding som tæller over 18.000 medlemmer, og igennem dette har jeg fulgt denne ordning på det private arbejdsmarked tæt.

Det er en ordning, der er fyldt med socialøkonomisk og kønspolitisk uretfærdighed. Jeg er derfor både forundret og skuffet over, at flere af vores "venner" fra de andre fagforeninger har ønsket dette. Det giver ingen mening at gå ned ad den vej. Slet ikke inden for offentlige overenskomster.

For få dage siden skrev jeg følgende til denne mundtlige beretning: "I skrivende stund mangler de afsluttende organisationsforhandlinger. Her vil der være mulighed for at sætte et endnu tydeligere aftryk for medlemmerne i Danmarks Lærerforening. Det bliver også af stor vigtighed, at der kan skaffes et resultat, der er med til at klargøre intentionerne i vores arbejdstidsaftale. Jeg krydser fingre for, at vi kan finde et forhandlingsresultat, men jeg er på ingen måde sikker på at det kan lade sig gøre. Der skal ikke være så mange muligheder for, at arbejdsgiver kan fortolke frit til egen fordel. Lad os håbe, at der kommer et resultat, for det er både vi og arbejdsgiversiden klart bedst tjent med".

Nu står vi så i den situation, som jeg frygtede. Nemlig at KL har stillet sig på bagbenene i forhold til vores helt legitime og rimelige krav i forhold til arbejdstidsaftalen fra 2020. Så eftersom det desværre ikke har været muligt at finde fælles løsninger med arbejdsgiverne på de udfordringer, der presser lærernes

arbejdsmiljø, så har det naturlige skridt været at Danmarks Lærerforening har kontaktet Forligsinstitutionen.

Folkeskolen har fået flere opgaver i forbindelse med inklusion og trivsel. En stor del af lærerens arbejde består i dag af opgaver, der opstår i løbet af dagen: Ekstra samtaler med elever, dialog med forældre og møder med PPR. Vores medlemmer oplever, at opgavemængden glider, og at tiden til at skabe god undervisning presses af møder og papirarbejde.

Det presser arbejdsmiljøet voldsomt, og det har nogle meget alvorlige konsekvenser. Blandt andet at mange lærere er nødt til at gå på kompromis med fagligheden, og at stadig flere lærere overvejer at stoppe i folkeskolen. At vi nu er i forligsinstitutionen, drejer sig ikke om flere penge eller prangende aftaler, men om noget så grundlæggende som at arbejdsgiversiden skal tage ansvar for de nye og voksende opgaver og for at skabe en reel sammenhæng mellem lærernes opgaver og den tid, de har til at løse dem.

Så hvis jeg kort skal opsummere situationen:

Vi går i Forligsinstitutionen, fordi vi er nødt til at prøve at finde løsninger. Det her er et samfundsproblem. Vi skal fastholde lærere i folkeskolen. Derfor har vi et ansvar for at gøre alt, vi kan, for at finde en vej. Nu ligger bolden ikke mindst ved KL om hvorvidt de vil tage medansvar for at løfte denne opgave. Jeg tænker, at vi er mange der venter i spænding på, om de gør det.

Jeg vil nu gå videre med

Kommunalvalget 2025, kommunal økonomi, tildelingsmodel og inklusion – krydret med et kommende folketingsvalg.

Det er igennem de sidste mange år lykkedes for Kolding Lærerkreds at skaffe yderligere økonomiske midler til folkeskoleområdet. Det er jeg faktisk ret stolt af, for det har ikke været let. Vi har gennem en lang årrække opbygget en tradition for at være i tæt kontakt med Børne-, Skole- og Familieudvalget samt meget store dele af det resterende byråd. Jeg kan herfra talerstolen love jer, at vi ikke giver slip – men kæmper indædt videre for at skaffe en ordentlig økonomi til folkeskoleområdet, for vi er ikke i land endnu.

Efter Kommunalvalget 2025 sidder vi nu med et nyt byråd, og vi har allerede afholdt møde med borgmesteren samt en række møder med andre byrådspolitikere. Jeg er fortrøstningsfuld i forhold til, at vi kan holde gryden i kog, og at der også fremadrettet er et lokalpolitisk ønske om at investere i folkeskolen. Hvis I har fulgt med i de politiske dagsordener og den lokale presse, så er der stadig en del fokus på tildelingsmodellen, incitamentsmodellen og et generelt fokus på almenområdet og det specialiserede område. Jeg kan godt blive en smule træt i hovedet over den måde, vi som medarbejdere, eleverne og forældrene bliver behandlet i den proces. Det er simpelthen ikke godt nok at blive ved med at tale om nulsumsspil i et af landets stadig billigste skolevæsener. I Kolding Lærerkreds arbejder vi ufortrødent med følgende mål. Et opgør med gøgeunge-retorikken om, at det specialiserede område udsulter almenområdet. Alle Kolding Kommunes elever har ret til det rette

skoletilbud, og alle vores medlemmer har krav på, at der er økonomiske rammer, der beforder dette – og ikke det modsatte. Punktum. Vi skal simpelthen have afskaffet incitamentsmodellen. Det er på alle tænkelige måder en dårlig tilgang til folkeskolen. Jeg er med på, at man fra forvaltningsmæssig- og måske også politisk side kan se en fordel ved, at der skabes et "system", der tilskynder elever til at få et billigere tilbud, for så skal de jo ikke i samme grad stå til ansvar for en procedure, der sætter økonomi over mennesket. Det klarer modellen helt af sig selv. På vores valgmøde fornemmede jeg, at vores lokalpolitikere langt hen ad vejen var enige i dette. Nu venter vi blot på, at der også lægges vægt bag ordene, og at incitamentsmodellen fjernes igen.

Vi har stadig en lang række af inklusionsudfordringer i skolevæsenet. Udfordringer, der ikke kan løses, medmindre man lytter til os og vores medlemmer, der hver eneste dag står med det. Og hvad er det så, vi siger? Vi har brug for, at der er en ledelse, der bakker op om medarbejderne. Vi har brug for at der er reel mulighed for efter- og videreuddannelse, så vi kan håndtere den hurtige udvikling inden for både de faglige og sociale områder. Vi har brug for, at der er færre elever pr. lærer, så vi reelt kan nå omkring dem. Vi har brug for, at der er et godt arbejdsmiljø, så der ikke er en stor personaleomsætning. Ja – jeg kunne blive ved med at opliste helt åbenlyse forbedringsmuligheder. Der findes altså allerede en lang, lang række af kommuner, der har prioriteret folkeskolen højere, end man har i Kolding.

Når vi taler om den kommunale økonomi, så bliver jeg nød til lige at nævne, at byrådet med budgettet for 2025 vedtog, at den kommunale bygningsmasse skal reduceres med 5% i 2030. Det bliver lidt populært kaldt bæredygtige kvadratmeter. Det har en ret stor betydning lige her og nu for de af vores medlemmer der arbejder ved PPR eller på Pædagogisk Center. De ligger lige nu i en noget usikker situation med en kommende flytning til Nytorv. Processen er hård arbejdsmiljømæssigt, og det er vigtigt, at den bliver korrekt i forhold til MED-rammeaftalen samt arbejdsmiljølovgivningen. Vi er derfor som Kolding Lærerkreds tæt inde på denne sag.

Og så tilbage til det lovede indspark om folketingsvalget.

Lad mig starte med at påpege, at Danmarks Lærerforening og derfor også Kolding Lærerkreds er partipolitisk uafhængige.

Jeg vil her lige kort sætte lidt ord på to af de politiske udspil der er kommet, men inden jeg går lidt nærmere ind i dem, så vil jeg sige følgende.

Jeg er helt utrolig glad for, at folkeskolen er kommet på den politiske dagsorden i forbindelse med FV26. Det havde jeg faktisk ikke regnet med. Jeg var nervøs for, at de gamle travere samt de store internationale problematikker ville sætte dagsordenen.

Derfor skal der herfra talerstolen lyde en tak til alle de politiske partier der har meldt sig på banen for at tilføre folkeskolen økonomiske midler. Midler vi har manglet i årevis.

For ikke at min mundtlige beretning skal blive alt for lang, så vil jeg nu **kort** skitsere mine personlige tanker i forbindelse med de

politiske folkeskoleudspil, der er kommet fra henholdsvis Venstre og Socialdemokratiet.

I forhold til Venstres udspil, så er det positivt at der er 1 milliard der skal allokere specifikt til at løse inklusionsopgaven. Det er ligeledes positivt, at der sættes 4 milliarder af til to-voksenordninger. Ligeledes ønsker Venstre at støtte op om private- og friskoler.

Som jeg indledte med, så er jeg glad for, at der er en økonomisk indsprøjtning til folkeskolen. Det er principielt også fint, at der gives en frihed til at skolelederen kan bestemme, hvordan pengene skal bruges. Jeg er dog ret bekymret over udmøntningen i dette forslag. Det er meget uklart hvilke tiltag, der tænkes på, når der tales om at løse inklusionsopgaven, og ikke mindst er der slet ikke lagt op til, hvilken faggruppe, der skal bruges. Faktisk italesættes det ret klart, at det slet ikke er sikkert, at pengene skal bruges til at ansætte flere lærere. Vi har igennem en årrække hældt 13000 pædagoger ind i folkeskolen. Det har på ingen måde løst de udfordringer, der er med trivsel og manglende fagligt niveau. Desuden lægger udspillet fra Venstre op til, at de frie skoler skal have en ligelig andel af pengene, og det vel og mærke uden at sætte krav om, at de så også i højere grad skal løfte den samlede inklusionsopgave i Danmark, men stadig blot kan nægte at optage elever, eller "hælde" dem tilbage i folkeskolen, hvis de ikke "passer ind". Det synes jeg ikke er rimeligt. Jeg er ligeledes bekymret for, at en sådan økonomisk tildeling uden de store formkrav vil betyde, at man kommunalt kan vælge ikke at investere og i værste fald direkte at spare på skolevæsenet i

deres budgetter, for den tilførte statslige økonomi kan jo bruges frit til at dække de tiltag, man allerede har bestemt. Så kan de 5 milliarder reelt bliver til et langt lavere beløb.

Socialdemokratiets forslag om Lilleskolen indebærer, at der kommer et klasseloft på 14 elever fra børnehaveklassen til og med 3. klasse – dog med mulighed for at afvige hvis der f.eks. kun er meget få elever i alt på skolen.

Ifølge forslaget tilføres der et engangsbeløb på 6 milliarder over 4 år til at etablere flere klasselokaler.

Der sættes lidt over 3,5 milliarder af varigt til ansættelse af lærere og børnehaveklasseledere.

700 millioner skal bruges til at styrke de øvrige klasser gennem to-lærertimer.

500 millioner skal tilføres landdistriktsskoler for at forhindre skolelukninger.

Der skal desuden tilføres 1,2 milliarder til styrkelse af efteruddannelse.

De private- og frie skoler skal også have mulighed for at få del i pengene, der skal dog forud være en diskussion om, hvordan privatskolerne skal bidrage til at løfte et socialt ansvar.

Det bekymrer mig lidt, at der er en højere grad af detailstyring på hvad pengene skal bruges til, men alt i alt betragter jeg det som et lang bedre udspil. For det første er der tale om en langt større investering.

For det andet er jeg glad for, at der afsættes penge til anlæg. Folkeskolernes bygningsmasse i Kolding har brug for at blive ajourført.

Derudover fæstner jeg mig ved, at der konsekvent står tolærerordninger. Ved at skabe flere klasser, så er vi også bedre sikret i forhold til, at der skal ansættes børnehaveklasseledere og lærere, og ikke pædagoger, for der er i folkeskoleloven jo et uddannelseskraft, der skal overholdes.

Med risiko for at lyde smålig, så mener jeg også enig i, at de private skoler i højere grad skal påtage sig et socialt ansvar.

Arbejdsmiljø

Jeg ved godt, at jeg allerede har berørt emnet tidligere i denne mundtlige beretning, men som I ved, så betyder vores arbejdsmiljø helt utrolig meget. Hvis arbejdsmiljøet halter, kan det føre til akut psykisk overbelastning, stress, udbrændthed og depression. Det ser vi desværre alt for ofte. Derfor er arbejdsmiljøområdet stadig et kerneområde for os i Kolding Lærerkreds. Så hvad rører der sig på arbejdsmiljøområdet for tiden? Vi har som Kolding Lærerkreds sat os i stort set alle kommunale arbejdsgrupper, der berører arbejdsmiljøet. Det tager selvsagt en del timer, men det er tid, der er givet godt ud. Jeg er i øjeblikket del af et større projekt mellem forhandlingsfællesskabet og KL, der har det lidt flatterende navn "Sammen om vold, trusler og chikane". Men faktisk så er det et nyt netværk, der skal føre til en styrket indsats for at forebygge

og håndtere arbejdsrelateret fysisk og psykisk vold, trusler og chikane på de kommunale arbejdspladser. Det er godt at vi er med der, for det binder forvaltningen op på, at der skal laves reelle indsatser. Vi har for tiden også et stort fokus på, at der kommunalt gøres mere i forhold til seniorordninger. Det halter efter min mening en hel del, og desværre ikke mindst inden for Børn-, Skole- og Familieforvaltningen. Jeg har allerede fremført det overfor kommunaldirektøren i forbindelse med strategiseminaret i Hovedudvalget, og jeg tager det ligeledes, som næstformand i forvaltningsudvalget, med, og her har vi en markant og tydelig indflydelse på, hvordan der skal arbejdes med reelle tiltag og handleplaner på de enkelte arbejdspladser. Vores næstformand Karen Vestergaard (pege) og jeg tager det ligeledes løbende med til vores møder med forvaltningschefen og skolelederforeningen.

Nu vil jeg lige ganske kort berøre et tema, jeg ikke tidligere har haft med i min mundtlige beretning. Udover arbejdsmiljøsager så er der faktisk en del sager i folkeskolen der interesserer pressen. Både vores lokalpresse men også den mere nationale presse, og hvor stiller vi os så i forhold til...

Kolding Lærerkreds og pressen

Jeg synes faktisk, at det er yderst positivt, at jeg hyppigt bliver kontaktet af pressen. Ikke mindst i forhold til det, jeg tidligere nævnte her i beretningen vedrørende politisk interessevaretagelse. Jeg synes, at vi som medlemmer af Kolding

Lærerkreds skal være stolte af, at vi historisk og stadig er en markant stemme i pressen. Det er jo også vigtigt, at vi presse-mæssigt får belyst problematikker, når der er brug for øget fokus, alt imens vi passer på de medlemmer, der kan føle at nu er deres arbejdsplads i søgelyset igen. Jeg er helt med på, at det er en balancegang, for det er også vigtigt at vores samarbejdspartnere føler sig trygge i samarbejdet med os, og at vi kan stole på hinandens fortrolighed. Og det kan jeg sige klart – det kan man.

Jeg ved godt, at forvaltningen godt kan blive træt af, hvis den lokale lærerkredsformand igen udtaler sig kritisk til pressen, men her mener jeg, at man måske som forvaltning kan slippe for den slags udgydelser, hvis de selv havde en pressestrategi, der to stilling til, hvordan de udtaler sig alt efter sagens beskaffenhed. Her tænker jeg ikke mindst på, om det er en sag der er dukket pludseligt og uventet op, eller om det er sag, der dukker op, fordi man ikke har taget fat om problemet rettidigt. Jeg mener i hvert fald, at en fagforening har pligt til at passe sine medlemmers interesser – også selvom det indebærer kommentarer til pressen.

Jeg vil nu her i min mundtlige beretning kort vende

Lokalløn

I den kommende tid skal vi i Kolding Lærerkreds igen til at forhandle lokalløn. Vi skal forhandle forhåndsftaler med flere forvaltningschefer, hvorefter vi skal forhandle med hver enkelt skoleleder. Det er ingen hemmelighed, at vi i Kolding Lærerkreds ikke er tilfredse med formen, hvor vi skal forhandle enkeltvist

med hver enkelt skoleleder. Som Kolding Lærerkreds lægger vi os op ad Danmarks Lærerforenings lønstrategi, der blandt andet fastslår, at lokale løndelev udmøntes på baggrund af objektive og fremadrettede kriterier. Desuden er det vigtigt for os i Kolding Lærerkreds, at jeres alles 0,2% af lønsummen bliver fordelt bredest muligt. Derfor foreslår vi også hver gang, at Kolding-tillægget, som I alle får, hæves. Desværre står vi overfor en forvaltning, der til stadighed mener, at pengene skal bruges således, at den enkelte leder subjektivt kan vurdere og herved også kan lede ud fra løn. Vi synes ikke, det er i tråd med moderne ledelse, og desuden så underminerer det kommunens ide om, at der skal være "ledelse tæt på", for det bliver sværere og sværere, jo flere opgaver forvaltningen lader glide ned til lederne ude på skolerne. Skolelederne skal ikke rende til et utal af møder på forvaltningen. De skal tilbage på skolerne ud udføre pædagogisk, didaktisk og lokalt funderet personaleledelse. Her i 11. time er der udsigt til, at der skal forhandles op i mod 0.5% i lokalløn grundet OK-resultatet, men konditionerne for dette er stadig så usikre, at jeg ikke kan sige noget om det her og nu.

Og så et lille skift i tema. Jeg vil invitere jer lidt ind i de overvejelser der for tiden er i Danmarks Lærerforening i forhold til den fremtidige organisation. Vi har tidligere arbejdet med det under overskriften "Gearet til fremtiden". Der arbejdes nu videre med dette men under overskriften

Fremtidens DLF

I forbindelse med dette arbejde har vi i Kolding Lærerkreds valgt at indgå i et fokusgruppearbejde med følgende tre temaer:

Økonomisk holdbarhed, politisk interessevaretagelse samt sagsbehandling. Det har vist sig, at det faktisk også er de tre temaer som flest andre lærerkredse har valgt. Vi har valgt dem ud fra følgende overvejelser. Det er væsentligt for Kolding Lærerkreds, at vi forbliver en kreds, hvor der er styr på økonomien. Vi har en fin størrelse kredsmæssigt, og vi har en høj medlemstilslutning, men ikke desto mindre, så skal vi vise rettidig omhu, således, at jeres kontingentkroner bliver forvaltet ordentligt. For at kunne blive ved med det, så er det vigtigt, at vi hele tiden deltager i sparringsmøder med Danmarks Lærerforening og ikke mindst de andre lærerkredse, således, at vi kan lære af hinanden. Jeg har allerede deltaget i den første fokusgruppe vedrørende økonomisk holdbarhed. Der var bestemt nogle ideer som vi kan tage med i vores daglige drift, men det var også rart, at jeg kunne høre, at andre lærerkredse også kunne få nogle gode ideer til deres drift fra os. Ikke mindst i forhold til vores transparens, ordentlighed og nøjsomhed. Det gør mig faktisk lidt stolt.

Ligeledes har vi et kig på vores evne til at bedrive politisk interessevaretagelse på medlemmernes vegne. Her er det tydeligt, at der er store forskelle imellem kredsene. Den helt store forskel her er klart, hvorvidt man har valgt at have ansatte sekretærer og ikke mindst ansatte sagsbehandlere. Det siger sig selv, at det frigiver en del tid – ikke mindst til formandskabet – hvis de ikke skal tage sig af sagsbehandling. Som I ved, så har vi her i Kolding Lærerkreds valgt en anden vej. Hos os er sekretæropgaven et fælles ansvar for alle 6 kredsstyrelsesmedlemmer. Det sparer os for en lønudgift, men det giver efter vores mening også en tættere relation mellem de medlemmer, der ringer eller kommer på kontoret og så

kredsstyrelsen. Sagsbehandlingen og den politiske interessevaretagelse er en stor del af formanden og næstformandens arbejdsopgaver. Det er naturligvis også af respekt for medlemmernes kontingentkroner, men det er bestemt også, fordi vi mener, det har en politisk værdi. Det er på alle mulige måder godt, at vores mange samarbejdspartnere ved, at når formandskabet deltager i politiske agendaer, så besidder vi en kolossal viden om alle dele af skolevæsenet. Der betyder naturligvis, at der er lidt mindre tid til at sidde og tænke politiske- og strategiske tanker. Men jeg tror på, at vi med vores prioritering kan få flere dimensioner med i tankerne, og derved en højere kvalitet. Der er ingen grund til at jeg uddyber temaet sagsbehandling selvstændigt her i beretningen, for jeg har jo lige redegjort for, hvordan det vikler sig smukt sammen med den politiske interessevaretagelse.

Der er en lang række politikker i Kolding Kommune, og jeg sidder i en lang række udvalg, hvor de laves eller løbende rettes til. Ikke desto mindre vil jeg i dag lige lægge lidt ekstra fokus på henholdsvis

Senior- og Sygefraværspolitik

Selvom der ikke kom tilstrækkelige resultater på seniorområdet i forbindelse med OK26, så er det ikke ensbetydende med, at vi ikke arbejder hårdt for at skaffe resultater på lokalt niveau. I forbindelse med det netop overståede strategiseminar i Hovedudvalget, brugte jeg meget tid på en dialog med forvaltningsdirektøren samt kommunaldirektøren om, hvordan

der kan arbejdes med fleksibilitet for blandt andet seniorer – hvis man ønsker at fastholde kommunens medarbejdere. Heldigvis så lod det til, at ikke mindst kommunaldirektøren er ganske enig i, at der skal gøres mest muligt for, at vi ikke alene kan rekruttere, men også holde på medarbejderne. Men træerne vokser heller ikke her ind i himlen. Der ligger et stort arbejde foran os i forhold til at få Børne-, Skole, og Familieforvaltningen helt med på ideen om, at det faktisk er bydende nødvendigt, hvis vi også fremadrettet skal have lærere og børnehaveklasseledere til byens børn og unge. Vi har ligeledes et større arbejde med at få alle skolelederne til at forstå, at de i fremtiden ganske enkelt ikke kan rekruttere nye eller holde på erfarne medarbejdere, hvis ikke der prioriteres fleksibilitet ind i alle arbejdslivets faser.

(Afrunding)

Jeg er nu ved at være ved vejs ende med den mundtlige beretning. Endnu en gang blev den lidt omfangsrig, men der har igen været rigeligt med vigtige arbejdsopgaver hen over året.

En tak skal lyde til det politiske system. Ikke mindst til medlemmerne at Børne-, Skole- og Familieudvalget, der har vist sig lyttende og interesseret i vores medlemmers arbejdsliv og i, hvordan de bedst kan støtte op om dem.

Tak til Børne-, Skole- og Familieforvaltningen og ledernetværket for samarbejdet i den forgangne periode.

En stor tak til alle tillidsrepræsentanterne og arbejdsmiljørepræsentanterne for det arbejde I leverer hver

Mundtlig beretning 2025

V/formand Ravi Willesen – Kolding Lærerkreds

eneste dag for jeres kolleger, og for det samarbejde I har med os. Her en ekstra tak til de mange nye tillidsrepræsentanter, der med krum hals har begivet sig ind i en stejl læringskurve.

Tak til de aktive seniorer. I leverer til stadighed et kæmpestort stykke arbejde for seniorerne med gode og spændende programmer.

En særlig tak til alle i kredsstyrelsen for det store arbejde i det forgangne år.

Og ikke mindst - Tak til alle jer fremmødte og jeres kolleger for det store stykke arbejde I leverer hver evig eneste dag, og tak for jeres opbakning til os i kredsstyrelsen. Det betyder mere for os end i aner.

Jeg overgiver hermed beretningen til generalforsamlingen og håber på en god og konstruktiv debat.